

سرمقاله

سالی که گذشت

محمد رضا هویدا

سالی که گذشت برای افغانستان سال متفاوتی بود. این سال از جهات مختلف متفاوت بود. افغان و مردم جهان خوب به یاد دارند که در سالهای ۲۰۱۳ میلادی و به خصوص ماه های آخر آن که موضوع خروج نیروهای خارجی از افغانستان نیز قطعی شده بود و بخت انتخابات نیز به نحوی اوج گرفته بود، تمام هشدارها به افغانها از آغاز و پایان سال ۲۰۱۴ بود، سالی هیچ نوید خوشی در آن پیدا نبود.

اما با همه اینها این سال به پایان رسید. پایان این سال، بسیاری از هشدارها و پیش بینی ها را غلط ثابت کرد و بسیاری خوش بینی ها نیز درست از آب درنیامدند.

یکی از تفاوت ها این بود، که در این سال افغان ها تقریباً برای اولین بار انتقال قدرت را به صورت مسالمت آمیز از یک رئیس جمهوری که به مدت بیش از ده سال قدرت را در دست داشت تجربه کردند.

انتقال قدرت در افغانستان مسئله ساده ای نبوده که بتوان از کنار آن به راحتی گذشت. تاریخ افغانستان جنگ های قدرت را به خوبی به یاد دارد که به خاطر حفظ قدرت کشور را به آتش کشیده اند.

از سوی دیگر انتخابات ریاست جمهوری و شوراهای ولایتی که پیش از آن به نظر بسیاری ها حتی احتمال برگزار نشدنش می رفت، برگزار شد.

این انتخابات برای افغانها حساس و حیاتی بوده است. انتخابات به همه کم و کاستی هایش برگزار شد و باز هم مردم افغانستان با حضور در پای صندوق های رای نشان دادند که به انتخابات و دموکراسی و مولفه های دموکراسی اهمیت می دهند و اعتقاد دارند.

اما این انتخابات هر چند با تمام هیجان و شور مردمی برگزار شد، ولی برای مسئولان برگزاری انتخابات و دولتمردان و کسانی که قدرت را در دست گرفتند چندان موفقیت آمیز نبود. مسئولان برگزاری انتخابات، نتوانستند انتظارات و تقاضاها و همچنین وظایف خود را به خوبی انجام دهند و لذا این انتخابات یکی از پرچنگال ترین و طولانی ترین انتخابات ها در افغانستان و جهان بود.

از زاویه ای دیگر، طالبان که سخت مشتاق خروج نیروهای خارجی از افغانستان بودند و پیش از آن تهدید می کردند که در این سال به دستاوردهای قابل ملاحظه ای می رسند، نتوانستند کار چندانی از پیش ببرند.

طالبان هرچند عملیات های بزرگ و کوچک زیادی راه انداختند و مناطقی را نیز تا آرام ساختند و در کابل نیز هر روزه هدفی را تقبیح کردند و عملیات های انتحاری و انفجاری بسیار زیاد شده است، اما در کل وضعیت تقریباً به همان منوال بوده که بود.

در این سال بود که قرارداد امنیتی با آمریکا به امضا رسید، موضوعی که سالها روابط افغانستان و آمریکا را متشنج نگه داشته بود.

این قرارداد سرانجام در اولین روزهای آغاز به کار حکومت وحدت ملی به امضا رسید. و شاید تنها موردی که سران حکومت وحدت ملی بدون چنجال و با اتفاق آرا قبول داشتند، همین مورد بود.

در این سال موضوع ادامه حمایت های که در کنفرانس لندن صورت گرفت، برای افغانستان امیدوار کننده بود.

برای افغانستان که متکی به کمک های خارجی است و بدون آن اداره کارها سخت است، ادامه حمایت جهانی اهمیت اساسی دارد. هر چند باز هم دنیا برای ادامه کمک های خود شرايطی دارد و افغانستان نیز همه شرایط را می پذیرد اما عملاً هیچ گامی تحقق شرایط جامعه جهانی تا هنوز برداشته نشده است.

مطمیناً خروج نیروهای نظامی خارجی از افغانستان برای مردم افغانستان و جامعه جهانی با اهمیت است، اما خروج نیروهای نظامی خارجی از افغانستان در صورتی که دولتمردان کشور بتوانند به وظایف قانونی خود عمل کنند، تهدید عمده ای را متوجه دولت و مردم افغانستان نمی کند، در غیر این صورت خروج نیروهای خارجی برای دولت افغانستان تهدید بزرگی به حساب می آید. دولت افغانستان در سال ۲۰۱۵ سال سخت و دشواری را در پیش رو دارد و تهدیدها واقعا بزرگ هستند.

آیابازی کابینه به بازار کشیده می شود؟

عبدالله هروی

پس از اعلام حکومت وحدت ملی، تشکیل کابینه آن به یکی از چالش برانگیزترین موضوع کشور بدل شده است. این چالش سبب گردیده است که همه عرصه های زندگی در جامعه تحت تاثیر منفی آن قرار گیرد. پاس و سرخوردگی مردم از اعلام نشدن کابینه جدید و تاثیر آن بر اجراءات حکومتی و رونق نیافتن کار و بازار به اوج خود رسیده است. این در حالی است که بر بنیاد اظهارات مقام های حکومت وحدت ملی هیچ توجیه قانونی و سیاسی برای به تاخیر انداختن کابینه حکومت جدید وجود ندارد. پیش از برگزاری نشست لندن، رئیس جمهور در نشست مشترکی با رئیس اجرائیه و معاونان ریاست جمهوری و ریاست اجرائیه، ضمن توشیح بعضی از قوانین و موافقتنامه ها، با اعلام سرپرستی وزارت خانه ها، هر نوع اختلاف درباره تشکیل کابینه را رد کرده و گفت که به منظور گماشتن افراد متخصص، با تجربه و مسلکی در وزارت ها، نیاز به دو تا سه هفته زمان نیاز دارند، و وزرا طی این مدت به گونه تدریجی به مجلس معرفی خواهند شد. رئیس جمهوری با تاکید یادآور شده است که او و دکتر عبدالله عبدالله تلاش خواهند که در پنج سال آینده یک حکومت کارآمد و پاسخگو برای مردم افغانستان به وجود آورند. رئیس جمهور و رییس اجرائیه هر دو مقام حکومت وحدت ملی اعلام کردند که کابینه از چهره های جدید تشکیل می شود. آنان تاکید ورزیدند که در پست های سکرتوری که ضرورت به تخصص

هر چند دلایلی که بر این تأخیر به صورت رسمی بیان گردیده است و هم چنین مسئله اختلاف میان سران حکومت وحدت ملی نیز بارها رد گردیده است؛ اما شواهد و حکایاتی وجود دارد که مشعر بر این است که تا قضا به منظور می گردد نیست. چنانچه چند روز قبل رییس اجرائیه حکومت وحدت ملی طی دیداری با نمایندگان پارلمان گفت که وی فهرست ۱۴ نامزدوزیر مربوط به تیم اصلاحات را آماده نموده است، اما رییس جمهور غنی تا هنوز فهرست نامزدوزیرانش را آماده نکرده است.

به گفته رییس اجرائیه حکومت وحدت ملی، رییس جمهور غنی صرف نامزدی دو نفر را به عنوان نامزدوزیران دفاع و مالیه نهایی کرده است. اکنون این پرسش مطرح می گردد که چرا رییس جمهور تا حال در معرفی نامزدوزیران تعلل ورزیده یا

موق نشده است؟ آیا تنش های درونی تیم وی سبب تأخیر اعلام نامزد وزیران گردیده است یا عوامل دیگر؟ رئیس جمهور در این باره نه تنها پاسخ قانع کننده ای تاکنون به مردم افغانستان نداده است که حتی اشاره دقیقی و درست خواهد بود آینده نگرانه است که گفته برخی آگاهان، معاونان رئیس جمهور تهدید کرده اند که در صورت عدم دادن سهم مشخص به آن ها در کابینه، در برابر تصمیم های رییس جمهوری قرار خواهند گرفت. حال این که این گزارش ها و شایعه ها تا چه حد قابل توجه نمی باشد و اگر چنین بازی واقعیت بیابد باید به حال مردم افغانستان افسوس و خون جگر خورد!

پایان و آغاز ماموریت؛ خوش بینی ها و نگرانی ها

عبدالرحمن فهیمی

خواهند زمید. گرچند، تروریستان و به صورت دیگر، از حمایت هوایی خیری نیست و نیروهای خارجی فقط از خود شان

دفاع خواهند کرد و پس. اگر با نگاه پی طرفانه و به دور از دنیای احساسات و به اصطلاح غیرت افغانی بنگریم، در دست گرفتن کامل مسوولیت های نظامی و امنیتی توسط نیروهای داخلی هم مایه خوش بینی و هم مایه نگرانی می پندارد. مبارک اوباما در فرصت های فراهم شده، سخن های متفاوت اما در هر صورت، همسویی را بیان کرده است. گاهی به تبدیل نشدن افغانستان به عنوان منبع تهدید تاکید کرده است و گاهی هم بر خطرناک بودن اش اذعان کرده است.

به هر حال، همکاران و همقطاران خارجی، جنگ افغانستان را پایان یافته می دانند. نیروهای نظامی خارجی از این پس در میدان های نبرد حضور نداشته و این نیروهای نظامی افغانستان هستند که به تنهایی مسوولیت پیش برد نبردها و تأمین امنیت را دارند. از این نظر، می شود گفت که ماموریت نظامی نیروهای خارجی پایان یافت و ماموریت نظامی نیروهای افغانستان آغاز شده است.

حالا نیروهای ارتش ملی افغانستان به تنهایی در جنگ ها حاضر می شوند، پیش از این در نبردهای کلان، نیروهای خارجی نیز به کمک آن ها می شناخت. به ویژه هنگام که جنگ و مهار دشمن نیازمند قدرت هوایی بود، نیروهای خارجی دشمن را از هوا هدف می گرفت. اما حالا

مشخص شبکه القاعده و گروه طالبان، هنوز پس از سیزده سال جنگ، نفس می کشند و چالش می آفرینند، اما آمریکا پایان ماموریت رسمی نیروهای خارجی و آغاز ماموریت رسمی نیروهای افغانستان را به معنای پایان یک جنگ طولانی می پندارد. مبارک اوباما در فرصت های فراهم شده، سخن های متفاوت اما در هر صورت، همسویی را بیان کرده است. گاهی به تبدیل نشدن افغانستان به عنوان منبع تهدید تاکید کرده است و گاهی هم بر خطرناک بودن اش اذعان کرده است.

دفاع خواهند کرد و پس. اگر با نگاه پی طرفانه و به دور از دنیای احساسات و به اصطلاح غیرت افغانی بنگریم، در دست گرفتن کامل مسوولیت های نظامی و امنیتی توسط نیروهای داخلی هم مایه خوش بینی و هم مایه نگرانی می پندارد. مبارک اوباما در فرصت های فراهم شده، سخن های متفاوت اما در هر صورت، همسویی را بیان کرده است. گاهی به تبدیل نشدن افغانستان به عنوان منبع تهدید تاکید کرده است و گاهی هم بر خطرناک بودن اش اذعان کرده است.

دفاع خواهند کرد و پس. اگر با نگاه پی طرفانه و به دور از دنیای احساسات و به اصطلاح غیرت افغانی بنگریم، در دست گرفتن کامل مسوولیت های نظامی و امنیتی توسط نیروهای داخلی هم مایه خوش بینی و هم مایه نگرانی می پندارد. مبارک اوباما در فرصت های فراهم شده، سخن های متفاوت اما در هر صورت، همسویی را بیان کرده است. گاهی به تبدیل نشدن افغانستان به عنوان منبع تهدید تاکید کرده است و گاهی هم بر خطرناک بودن اش اذعان کرده است.

دفاع خواهند کرد و پس. اگر با نگاه پی طرفانه و به دور از دنیای احساسات و به اصطلاح غیرت افغانی بنگریم، در دست گرفتن کامل مسوولیت های نظامی و امنیتی توسط نیروهای داخلی هم مایه خوش بینی و هم مایه نگرانی می پندارد. مبارک اوباما در فرصت های فراهم شده، سخن های متفاوت اما در هر صورت، همسویی را بیان کرده است. گاهی به تبدیل نشدن افغانستان به عنوان منبع تهدید تاکید کرده است و گاهی هم بر خطرناک بودن اش اذعان کرده است.

دفاع خواهند کرد و پس. اگر با نگاه پی طرفانه و به دور از دنیای احساسات و به اصطلاح غیرت افغانی بنگریم، در دست گرفتن کامل مسوولیت های نظامی و امنیتی توسط نیروهای داخلی هم مایه خوش بینی و هم مایه نگرانی می پندارد. مبارک اوباما در فرصت های فراهم شده، سخن های متفاوت اما در هر صورت، همسویی را بیان کرده است. گاهی به تبدیل نشدن افغانستان به عنوان منبع تهدید تاکید کرده است و گاهی هم بر خطرناک بودن اش اذعان کرده است.

دفاع خواهند کرد و پس. اگر با نگاه پی طرفانه و به دور از دنیای احساسات و به اصطلاح غیرت افغانی بنگریم، در دست گرفتن کامل مسوولیت های نظامی و امنیتی توسط نیروهای داخلی هم مایه خوش بینی و هم مایه نگرانی می پندارد. مبارک اوباما در فرصت های فراهم شده، سخن های متفاوت اما در هر صورت، همسویی را بیان کرده است. گاهی به تبدیل نشدن افغانستان به عنوان منبع تهدید تاکید کرده است و گاهی هم بر خطرناک بودن اش اذعان کرده است.

روزنامه افغانستان از همه دانشمندان و نویسندگان دعوت به همکاری می نماید. هیئت تحریر در ویرایش مطالب دست باز دارد. مقالات وارده بازگردانده نمی شود. مسئولیت مقالات به عهده نویسندگان آنها است و تنها سرمقاله یاتگر دیدگاه روزنامه افغانستان میباشد.

روزنامه افغانستان بخش دردی و پشتوی روزنامه اوت لوک افغانستان است.

www.dailyafghanistan.com Email: thedailyafghanistan@yahoo.com

صاحب امتیاز: دکتر حسین یاسا مدیر مسوول: محمد رضا هویدا سردبیر: حفیظ الله زکی کاریکا تواریست: خالق علی زاده

دبیران: حسن زاده، محمد صالحی، علی اصغر زاهدی، مصطفی، مسئول وب سایت: محمد علی بهرامی

آدرس: کابل، شهرک امید سبز، فاز چهار، کوچه ششم، خانه نمبر ۷-۱۳۷

Logo and branding for 'The Daily Afghanistan' and 'Outlook Afghanistan' with the tagline 'The Leading English Language Magazine'.